

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 2 czerwca 2015 r.

Poz. 2046

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.129.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 1 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2013 roku, poz. 594 ze zm./ stwierdzam nieważność § 3 ust. 1, § 5 ust. 1 i ust. 3 oraz § 7 uchwały Nr VI/52/15 Rady Gminy Rybno z dnia 20 maja 2015 roku w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym.

Uzasadnienie:

Rada Gminy Rybno w dniu 20 maja 2015 roku podjęła uchwałę Nr VI/52/15 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym.

W § 3 ust. 1 uchwały Rada postanowiła: „za pobyt w mieszkaniu chronionym mieszkaniem obowiązuje jest do ponoszenia częściowych kosztów utrzymania proporcjonalnie do swoich dochodów, na zasadach określonych w niniejszej uchwale”

W § 5 ust. 1 uchwały Rada postanowiła: „miesięczną odpłatność ustala się w uzgodnieniu z mieszkańcem, któremu przyznano pobyt w mieszkaniu chronionym stosując tabelę odpłatności, o której mowa w ust. 3, z tym, że odpłatność ta nie może być mniejsza niż 10 % dochodu własnego mieszkańca, a suma odpłatności wszystkich mieszkańców przebywających w mieszkaniu chronionym nie może przekraczać miesięcznego kosztu usługi, tj. miesięcznego kosztu utrzymania mieszkania chronionego”. W § 5 ust. 3 tejże uchwały Rada uchwaliła tabelę odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym ustalając stawki opłat, wyrażone w procentach a uzależnione od wysokości dochodu. W § 7 ust.1 uchwały Rada postanowiła, że mieszkańcy nie ponoszą opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego.

W powyższym zakresie Rada Gminy Rybno rażąco naruszyła prawo.

Zgodnie z art. 97 ust.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej /Dz. U. z 2015 roku, poz.163/ opłatę za pobyt w mieszkaniu chronionym ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego. Zatem rada gminy nie ma kompetencji do określania kto nie ponosi odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym albowiem określił to ustawodawca. Rada nie ma też kompetencji do ustalania wysokości odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym. Rada, na podstawie art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, może określać jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych nie stanowią konkretne stawki opłat /procentowe/ ustalone od wysokości dochodu. Zgodnie z wyrokiem WSA we Wrocławiu z dnia 28 stycznia 2014 roku, sygn. akt IV SA/Wr 629/13 Lex 19/2015 ustalenie przez organ uchwałodawczy konkretnego wymiaru ponoszonej opłaty w istocie jest działaniem przekraczającym upoważnienie ustawowe zawarte w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej oraz wkroczeniem w kompetencje innego organu.

Rada nie posiada też kompetencji do określania możliwości całkowitego lub częściowego zwolnienia z ponoszenia odpłatności za pobyt mieszkańca w mieszkaniu chronionym jak uczyniła to w § 7 ust. 2 uchwały

zwłaszcza jeżeli nie wyszczególnia wszystkich konkretnych przypadków tego zwolnienia i używa określeń „w szczególnie uzasadnionych przypadkach” albo „lub innych sytuacji uzasadniających zwolnienie”. Art. 97 ust.1 ustawy o pomocy społecznej przewiduje jedynie obligatoryjne zwolnienie z opłat. Nie daje podstawy ani organowi wykonawczemu ani stanowiącemu gminy do zwolnienia bądź obniżenia opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym.

Akt normatywny wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego lub niewypełniający tego upoważnienia w całości nie spełnia konstytucyjnych przesłanek legalności aktu wykonawczego i jako taki jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, ponieważ w demokratycznym państwie prawa nie może funkcjonować akt prawny o charakterze podstawowym sprzeczny z przepisami ustawowymi – wyrok TK z dnia 10 lipca 2001 roku, sygn. P 4/00, OTK 2001, Nr 5, poz. 126.

Dlatego też należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski